

Dosarul nr.3ra-191/23
2-21076726-01-3ra-10022023

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – M. Gandrabur
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

24 mai 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Ion Malanciuc
Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursului depus de către societatea cu răspundere limitată „Euroaccent”,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de către societatea cu răspundere limitată „Euroaccent” împotriva Agenției Naționale Transport Auto cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Euroaccent” și s-a menținut hotărârea din 02 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 20 mai 2021, societatea cu răspundere limitată „Euroaccent” (în continuare SRL „Euroaccent”) a depus prin intermediul oficiului poștal acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale Transport Auto (în continuare ANTA) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 12 aprilie 2021, în jurul orei 10.00, membrii echipei ANTA, XXX și XXX, a oprit pe traseul Chișinău-Hîncești mijlocul de transport Betoniera de marcă IVECO, cu numărul de înmatriculare XXX, ce aparține SRL „Euroaccent”. În rezultatul controlului sarcinii pe osie, a fost întocmit procesul-verbal nr. 500493 din 12 aprilie 2021, prin care s-a aplicat taxa dublă stabilită de Anexa nr. 3 la Titlul IX din Codul Fiscal și anume 5,81 de euro.

La 19 aprilie 2021, SRL „Euroaccent” a înaintat cerere prealabilă, prin care și-a exprimat dezacordul și a solicitat ANTA anularea procesului-verbal nr. 500493 din 12 aprilie 2021, care a fost recepționată la 21 aprilie 2021.

Reclamanta a menționat că, deși în conformitate cu prevederile art. 167 alin. (3) din Codul administrativ, cererea prealabilă urma a fi examinată în termen de 15 zile calendaristice, până la momentul depunerii acțiunii nu a primit răspuns la cererea prealabilă.

SRL „Euroaccent” a considerat procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 500493 întocmit de ANTA la 12 aprilie 2021, ca fiind ilegal, deoarece ea efectuează controlul fiecărui mijloc de transport la momentul pornirii acestuia spre punctul de descărcare asupra respectării limitelor masice prevăzute de Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau dimensiuni ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1073 din 01 octombrie 2007.

Conform buletinului de verificare metrologică nr. AS-BV-1-07/68 501, cântarul cu care se efectuează măsurările în cadrul întreprinderii corespunde standardelor și normelor metrologice și se află în stare bună de funcționare.

Punctul 5 din Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau dimensiuni ce depășesc limitele admise stabilește că greutatea totală maximum admisibilă a vehiculului cu patru axe din care două axe de direcție, pe un drum național modernizat, este de 32 tone. Iar, pct. 4 din același Regulament stipulează că limita de greutate admisă pe osia dublă pentru acest tip de vehicul este de 19 tone.

În opinia reclamantei, în anexa nr. 2 la procesul-verbal nr. 500493 din 12 aprilie 2021 în mod eronat a fost indicat că valoarea maximă admisă a masei totale este de 30 tone, iar valoarea de referință a masei maxime admise pe osia dublă, axa 3-4, este de 16 tone. Indicarea vădit eronată a unor valori admisibile mai mici decât cele prevăzute de Regulament, a determinat căderea rezultatelor cântăririi în cadrul controlului efectuat sub incidența prevederilor art. 351 alin. (4) al Titlului IX din Codul fiscal privind aplicarea taxei duble.

Prin urmare, SRL „Euroaccent” a considerat că, întrucât conform bonului de cântărire nr. 275 din 12 aprilie 2021, eliberat în cadrul controlului, masa totală a mijlocului de transport a constituit 31 020 kg, iar masa pe osia dublă 17 360 kg, greutatea mijlocului de transport cu numărul de înmatriculare XXX s-a încadrat în limitele admise.

Deopotrivă, reclamanta a indicat că, în pct. 7 al procesului-verbal nr. 500493 din 12 aprilie 2021 se face referire generală la încălcările prevederilor Legii drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995 și a Regulamentului cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau dimensiuni ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1073 din 01 octombrie 2007, fără a se indica în mod expres care normă a fost încălcată, deși, art. 28 alin. (2) lit. h) din Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 08 iunie 2012 cere în mod imperativ acest fapt.

La fel, la pct. 6 al procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 500493 din 12 aprilie 2021 a stabilit că distanța parcursă pe drumurile publice este de 26 km, însă, nu este clar în temeiul cărui act a fost determinată distanța parcursă între punctul de pornire (or. Ialoveni) și punctul de descărcare (s. Buțeni).

SRL „Euroaccent” a indicat că, stabilirea exactă a distanței parcurse este esențială, deoarece conform anexei nr. 3 la Titlul IX din Codul fiscal, cuantumul taxei duble este direct proporțional cu kilometrajul parcurs. Astfel, lipsa unui act confirmativ în acest sens, este de natură să atragă nulitatea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie. Or, autoritatea publică nu este în drept să stabilească o taxă,

în lipsa unui mecanism clar, transparent de calcul a acesteia, fapt ce prejudiciază drepturile și interesele întreprinderii.

Alt aspect ce confirmă existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea procesului-verbal, în opinia reclamantei, este ora întocmirii acestuia, deoarece tichetul de cântar nr. 275 din 12 aprilie 2021 a fost eliberat la ora 10.57, iar procesul-verbal nr. 500493 din 12 aprilie 2021 a fost întocmit la ora 09.57. Momentul întocmirii procesului-verbal nu poate fi anterior momentului efectuării cântăririi.

Reclamanta SRL „Euroaccent” a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 500493 din 12 aprilie 2021.

Prin hotărârea din 02 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins, ca fiind neîntemeiată, acțiunea înaintată de către SRL „Euroaccent” (f.d. 62).

La 24 decembrie 2021, SRL „Euroaccent” a depus apel împotriva hotărârii din 02 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 29 aprilie 2022 a prezentat motivarea apelului, cu respectarea termenelor prevăzute de art. 232 din Codul administrativ (f.d. 64-65, 68, 89-91, 107 recto-verso).

Prin decizia din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către SRL „Euroaccent” și s-a menținut hotărârea din 02 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 121, 122-128).

În consolidarea soluțiilor sale, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au reținut că echipa de control corect a constatat depășirea masei totale admisibile a vehiculului rutier de marcă Iveco, cu numărul de înmatriculare XXX, ce aparține SRL „Euroaccent”, deoarece acesta este un autovehicul cu patru axe, dintre care două axe de direcție, care se deplasa pe drum de categoria „R”. Or, conform pct. 2.3.3 din anexa nr. 2 la Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, masa totală admisibilă pentru acest tip de autovehicul este de 30 de tone, iar în momentul efectuării controlului masa totală a acestui autovehicul a constituit 31 020 kg, iar sarcina totală pe osia dublă constituia 17 360 kg, ceea ce presupune depășirea masei totale admisibile cu 0,62 tone și depășirea sarcinii admise pe osia dublă cu 1,16 tone.

Instanțele judecătorești ierarhic inferioare nu au acceptat argumentele reclamantei, precum că calculul taxelor pentru depășirile admise ar fi eronate și nu corespund limitelor dimensiunilor, greutateii și sarcinii pe osie admise, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1073/2007. Or, în cazul din speță, sunt aplicabile prevederile art. 62/1 alin. (1) din Codul transporturilor rutiere, care interzice efectuarea transportului cu vehicule rutiere, înmatriculate în Republica Moldova sau în alte state, pe drumurile publice cu depășirea masei totale maxime admise, maselor maxime admise pe axe și/sau dimensiunilor maxime admise prevăzute în Legea drumurilor.

La fel, nu a fost reținut nici argumentul SRL „Euroaccent”, precum că nu ar fi clar cum a fost stabilită distanța reală parcursă de vehiculul rutier din posesia apelantului. Or, în baza facturii fiscale seria AAL nr. 4279772 din 12 aprilie 2021, s-a stabilit cu certitudine că punctul de încărcare a încărcăturii (beton-M250) este or. Ialoveni, iar punctul de descărcare este s. Buteni, distanța între ele fiind de 26 km.

Astfel, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au ajuns la concluzia că, atât procesul-verbal contestat, cât și procedura de verificare a masei totale și sarcinii pe

osie al autovehiculului din proprietatea SRL „Euroaccent”, corespund în totalitate prevederilor Legii drumurilor nr. 509/1995 și Regulamentului cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutate și/sau dimensiuni ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1073 din 01 octombrie 2007 pentru aprobarea (în redacție la data întocmirii actului administrativ contestat), considerent din care acțiunea SRL „Euroaccent” este neîntemeiată.

La 12 ianuarie 2023, SRL „Euroaccent” a expediat, prin intermediul oficiului poștal, în adresa Curții de Apel Chișinău recursul nemotivat împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 13 februarie 2023 a prezentat Curții Supreme de Justiție motivarea recursului, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii (f.d. 131-132, 135, 136, 137, 138 recto-verso).

În motivarea recursului SRL „Euroaccent” a reiterat circumstanțele de fapt și de drept menționate în acțiune, suplimentar invocând că instanța de apel nu a examinat efectiv circumstanțele invocate în acțiune și în cererea de apel, limitându-se la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța de fond.

Prin referința depusă la 15 martie 2023, intimata ANTA a solicitat respingerea recursului declarat de SRL „Euroaccent” și menținerea hotărârii din 02 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 decembrie 2022, dispozitivul fiind notificat în mod electronic recurentei SRL „Euroaccent” la 15 decembrie 2022, iar decizia motivată fiind comunicat la 07 februarie 2023, fapt confirmat prin extrasele din poșta electronică anexate la dosar (f.d. 129, 130).

Astfel, recursul depus de SRL „Euroaccent” la 12 ianuarie 2023 și motivarea acestuia la 13 februarie 2023 sunt în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de SRL „Euroaccent” în raport cu materialele cauzei, completul Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să

însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Euroaccent”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către societatea cu răspundere limitată „Euroaccent”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni